

- Ezékiás 39 éves, valószínűleg készületlenül éri a halálos betegség.
- Olyan ember, aki a gondokkal az Úrhoz fordul: „kiteríti” az asszír király levelét, és most „kiteríti” a személyes problémáját.
- Nem lázong; bizalommal, alázatosan, de még önmagát jónak (igaznak) tartva fordul az Úrhoz. Nem vádolja Istent igazságtalansággal, hanem bízik benne, hogy a javára fog dönteni. – Később eljut a bűn (és a bocsánat) felismerésére.
 - o Isten aszerint „vár el” tőlünk dolgokat, amit már megadott, felismertetett. Mitőlünk már nem fogadná el, hogy úgy forduljunk hozzá, hogy „de hát én igaz vagyok”, „igazam van (a másik emberrel szemben)”. Ha Istenhez fordulok, át kell adnom neki az irányítást, a döntés jogát (pl. a másikkal szembeni „igazammal” kapcsolatban is).
- Eddig is istenfélő volt, de az Istennel való személyes kapcsolatot a saját nyomorúságán keresztül éli át.
 - o Ma is van olyan ember, aki hisz Istenben, elfogadta, hogy Jézus a Megváltó, hogy meghalt érte, jó ember stb., de még nem találkozott vele. (Megtanulta.)
 - o Nem igaz általában, hogy „nem lehet tudni a másik emberről, hogy hívő-e”, de az ilyen embert mindenki hívőnek tartja – csak Isten tudja, hogy még nincs „kész” – és a segítségére siet.
 - o Ezt itt (és pl. Jóbnál is) úgy teszi, hogy nyomorúságba, küzdelembe vezet.
 - o Csak utólag látják meg, hogy „áldásul volt a nagy keserűség” (ill. „most saját szememmel láttalak”). Isten végig tudja.
- Ezékiásnak ekkor még nincs fia, Manassé lesz az elsőszülött, 3 év múlva. Ha Ezékiás most meghal, Manassé nem születik meg, és sok gonoszság nem történik meg.
 - o Akkor Ezékiás rosszul tette, hogy könyörgött?
 - o Nem. Manassén keresztül vezet a vonal „Józsefig, Máriának férjéig, akitől Jézus született”. Isten terve. Nincs „B terv”, Jézus földi ősei mind bűnös emberek, és nem mind tért meg (Manassé megtért).
 - o Istennek terve volt Ezékiással is: az, hogy őt élő hitre juttatja, és az Ő dicsőítésére bírja.
 - o „Áldásul volt a nagy keserűség... hátad mögé vetted minden bűnömet!” Itt ismerte fel, hogy bocsánatot, kegyelmet kapott.
 - o Ezékiás későbbi bukásai:
 - Hiúság a babiloni követek előtt.
 - Manassé nevelésében is volt felelőssége.
 - Nem fogadja el a próféta figyelmeztetését („Csak napjaimban legyen béke...”).
 - o Ezékiás megtért, de hiányzott a naponkénti Istennel járás, bűnbánat. Nem is hallja keménynek a kemény figyelmeztetést. („Jóságos az Úr beszéde...”) Mi, ha meghalljuk, törődünk-e vele? Ha sokáig „nem hallunk” semmilyen komoly figyelmeztetést az Igéből, akkor valamit „elvesztettünk”. (Következmény: sokáig akadály nélkül megyünk a saját fejünk után.)
 - Isten irgalmas: ha felismerjük, hogy ebben vagyunk, könyörögjünk, hogy mutassa meg a bűnünket és a helyes utat is.